

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 70: Xuất Gia Vốn Là Để Độ Chúng Sinh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 005)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Xuất gia vốn là để độ chúng sinh.】

Bởi vì Thế Tôn thị hiện hình tướng của người xuất gia, mà mục đích của người xuất gia chính là độ hóa chúng sinh. Tổng mục tiêu của việc học Phật là để thành Phật, là tự độ và độ người. Đối với người tại gia, “tại gia” là thân ở tại gia, nhưng tâm phải xuất gia. Trong Phật pháp có nói đến bốn loại xuất gia:

- **Loại thứ nhất:** Giống như Đức Phật Thích Ca Mâu Ni và chư vị Bồ-tát, “thân xuất gia, tâm cũng xuất gia”. Đối với thế gian này các Ngài không mấy may mong cầu, thấy đều buông xuống, thân và tâm đều đã ra khỏi nhà thế tục.

- **Loại thứ hai:** Là người “thân xuất gia, tâm không xuất gia”. Thân tuy xuất gia, mang hình tướng của người tu hành, nhưng trong tâm vẫn còn ngũ dục lục trần, vẫn chưa buông bỏ được danh văn lợi dưỡng. Thân xuất mà tâm không xuất thì hoàn toàn vô ích, sẽ không thể có được thành tựu.

- **Loại thứ ba:** Là người “thân không xuất gia, tâm xuất gia”. Như vậy thì được! Vẫn có thể thành Bồ-tát, thành Phật, đó chính là các vị Bồ-tát tại gia. Người tại gia có thể làm mọi ngành nghề trong xã hội mà không hề gây trở ngại, thấy đều là Bồ-tát. Trong phần “Năm mươi ba lần tham học” của Kinh Hoa Nghiêm, chúng ta thấy trong số năm mươi ba vị thiện tri thức, có người làm kinh doanh, có người làm công, có người làm quan, làm quốc vương, tể tướng, hay làm tướng quân. Điều này minh chứng rằng đại chúng tại gia trong xã hội, tuy thân không xuất gia nhưng tâm họ đã xuất gia. Đối với tất cả ngũ dục lục trần, danh văn lợi dưỡng nơi thế gian, họ thấy đều đã buông xuống. Họ buông xuống ở nơi tâm chứ

không phải buông xuống ở trên sự tướng; trên sự họ vẫn làm việc bình thường, nhưng trong tâm không hề vương bận. Vì thế, họ là những bậc Bồ-tát chân thật, là những vị Phật chân thật.

Cùng thời với Đức Phật Thích Ca Mâu Ni có cư sĩ Duy Ma Cật, Ngài chính là một vị Phật, một vị Phật tại gia. Trong Kinh Vô Lượng Thọ, chúng ta cũng thấy mười sáu vị Chánh sĩ như Ngài Hiền Hộ và các đồng học, đều là Bồ-tát tại gia. Mười sáu vị đó đều là Bồ-tát Đẳng Giác, địa vị ngang hàng với các ngài Văn Thù, Phổ Hiền, Quán Âm, Thế Chí. Do đó, hàng Bồ-tát tại gia vốn nhiều hơn Bồ-tát xuất gia.

Tại Trung Quốc, Phật pháp có Tứ Đại Danh Sơn là bốn đạo tràng lớn. Tôi tin rằng nhiều đồng tu ở đây đã từng đến tham vãn qua. Tứ Đại Danh Sơn là nơi giáo hóa chúng sinh của bốn vị Đại Bồ-tát. Trong bốn vị ấy, chỉ duy nhất Bồ-tát Địa Tạng là hiện tướng xuất gia. Quý vị xem, Bồ-tát Quan Âm hiện tướng tại gia, các ngài Văn Thù và Phổ Hiền cũng đều hiện tướng tại gia, chỉ có mỗi Bồ-tát Địa Tạng là hiện tướng xuất gia. Điều này nói lên rằng, học Phật tại gia để làm Bồ-tát, làm Phật đều không khó, đều có thể thành tựu, không nhất định cứ phải xuất gia, nhưng cái “tâm” thì nhất định phải xuất gia.

Tâm xuất gia nghĩa là tâm phải muốn độ chúng sinh. Quý vị hãy ở ngay trong chính ngành nghề của mình mà độ chúng sinh, mà hành Bồ-tát đạo, như vậy là không sai rồi. Nếu quý vị làm kinh doanh, thì thương trường chính là đạo tràng của quý vị; những người có quan hệ giao dịch làm ăn, quý vị đều phải phát tâm độ thoát họ. Quý vị phải phát cái tâm này mới được, nếu không phát tâm thì quý vị không phải là Bồ-tát. Nếu quý vị là người nội trợ trong gia đình, thì cha mẹ, anh em, con cái đều là đối tượng để quý vị độ thoát. Quý vị cần phải độ những chúng sinh này, khi đó gia đình chính là đạo tràng.

Nơi nào có Bồ-tát ở, nơi đó chính là đạo tràng. Mọi lúc, mọi nơi đều là đạo tràng để tự tu hành và giáo hóa người khác (tự hành hóa tha), không nhất định cứ phải đến nơi này (giảng đường/chùa) mới được coi là đạo tràng. Nếu nghĩ như vậy là quý vị đã hiểu sai rồi! Đạo tràng chính là nơi để tu Đạo.